

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

4.9.2022 – 13. sunnuntai helluntaista

Jeesus, parantajamme

Tekstit

Päivän psalmi Ps. 30:3-6, 12-13

1. lukukappale 2. Moos. 4:10-12

2. lukukappale 2. Kor. 3:4-6

Evankeliumi Mark. 7:31-37

Esirukouksissamme: Ron, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ke 7.9.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

klo 18.30 **Hannajärven** Engl. Seurat

To 8.9.

klo 18.30 **Hannajärven** Suom. Seurat

Su 11.9. **Rally Sunday Hannajärvellä**

klo 10.30 Kaksikielinen jp

klo 12.00 Lounas \$10 – liput ostettava tai tilattava etukäteen
soita toimistoon: (705) 673-2933 sähköposti: office@nhlc.ca

Ke 14.9.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St**

klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St**

Pe 16.9. **Hannajärven tilaisuus**

klo 17.00 Iltanen \$25 (tilaukset Allaniilta 705-691-5767)

klo 18.30 Esitys Sudburyn viherryttämisestä

Psalmi. Ps. 30:3-6, 12-13

Herra, minun Jumalani, sinua minä huusin avuksi, ja sinä teit minut terveeksi. Herra, sinä pelastit minut tuonelasta. Hautaan vaipuvien joukosta sinä toit minut takaisin elämään. Laulakaa Herralle, te Herran palvelijat, ylistäkää hänen pyhää nimeään! Hänen vihansa kestää vain hetken, hänen hyvytensä läpi elämän. Illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo.

Sinä muutit itkuvirteni karkeloksi, riisuit yltäni suruvaatteen ja puit minut ilon pukuun. Siksi minä laulan sinulle kiitoslaulun, laulan koko sydämeistäni enkä vaikene. Herra, minun Jumalani, sinua minä yli

1. lukukappale: 2. Moos. 4:10-12

Mooses sanoi Herralle: ”Mutta, Herra, minä en ole koskaan ollut hyvä puhuja enkä ole nytkään, vaikka sinä olet puhunut minulle. Minulla on hidas puhe ja kankea kieli.” Herra sanoi hänelle: ”Kuka on antanut ihmiselle suun? Kuka tekee ihmisestä mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö juuri minä, Herra? Mene nyt, minä olen sinun kanssasi, kun puhut, ja neuvon sinulle, mitä sinun tulee sanoa.”

2. lukukappale: 2. Kor. 3:4-6

Tällaisen luottamuksen Jumalaan on Kristus saanut meissä aikaan. En tarkoita, että kykenisimme ajattelemaan mitään omin päin, mitään mikä olisi peräisin meistä itsestämme. Meidän kykymme on saatu Jumalalta, ja hän on myös tehnyt meidät kykeneviksi palvelemaan uutta liittoa, jota ei hallitse kirjain vaan Henki. Kirjain näet tuo kuoleman, mutta Henki tekee eläväksi.

Evankeliumi: Mark. 7:31-37

Jeesus lähti sitten taas Tyroksen seudulta ja tuli Sidonin ja Dekapoliin alueen kautta Galileanjärvelle. Siellä hänen luokseen tuotiin kuuro mies, joka ei pystynyt kunnolla puhumaan, ja häntä pyydettiin panemaan kätensä miehen päälle. Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään. Sitten hän katsahti taivaalle, huokasi ja sanoi kuuralle: ”Effata.” Se merkitsee: aukene. Silloin miehen korvat aukenivat ja hänen kielensä vapautui, niin että hän puhui selkeästi. Jeesus kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään, mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he levittivät siitä tietoa. Kaikki olivat ylen määrin hämmästyksissään ja sanoivat: ”Hyvin hän on kaiken tehnyt. Kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan.”

Saarna
Aki Lautamo, Kemijärven seurakunta

Herramme Jeesus Kristus on myös Parantaja ja sitäkin isolla kirjoitettuna. Kansanparantajia on varmaan jokaisessa kulttuurissa, niin kuin hyvin tiedämme myös Suomesta. Kullakin seudulla lienee kuuluisat parantajansa, joiden käsissä olevaan tai sitten johonkin henkiseen taitoon on uskottu ja edelleen kai uskotaan hyvin lujasti. Jeesus ei paini samassa sarjassa, ei edes viimeksi mainittujen, eli henkisiä parantajakykyjään mainostavien, kanssa. Kun me kohtaamme Herramme Raamatun sivuilla parantamassa sairaita, Hän ei milloinkaan tee sairauksien tai vammojen paranemisesta pääasiaa. Hänen toimintansa parantajana nousee kylläkin aina täydellisestä rakkaudesta, mutta täydellisyydessään Hänen rakkautensa tähtää aina enempiin ja parempaan kuin vain ajallisten ruumiin- tai sielunvammojen paranemiseen. Tässä elämässä syntiinlankeemuksen seuraus ja palkka, kuolema, tekee meissä koko ajan työtään ja korjaa vääjäämättä satonsa. Jos Jeesuksen merkitys pysähtyisi vain ajalliseen parantamiseen, silloinhan Hänkin joutuisi tunnustamaan tappionsa. Toisella ja paljon paremmalla tavalla Hän tuli meitä auttamaan, ei vain sairaudesta ja vammoista, vaan synnin, perkeleen ja kuoleman vallasta.

Ensimmäinen vihje Jeesuksen parantajan tehtävän todellisesta syvyydestä löytyy jo evankelistan mainitsemasta matkareitistä Galileanjärvelle. Hän lähti Tyroksen seudulta, joka on Galileanjärveä pohjoisempana, mutta silti Hän kulki ensin pohjoiseen ja sieltä sitten laajaa kiertoreittiä idän kautta etelään. Israelin vuoristoisen maan karttaa katsellessa voi päätellä, että matka on ollut raskas ja kestänyt useita päiviä, ehkä viikkoja. Evankeliumikirjoista tiedämme, että kulkeminen ja oleskelu välillä hyvin autoissa ja hiljaisissa paikoissa toistui Jeesuksen elämässä. Yhdestä asiasta voimme olla varmoja. Hiljaisuudessa vietetyt päivät ja viikot ovat olleet ruumiillisista ponnisteluista huolimatta henkisen virkistymisen ja erityisesti rukouksen aikoja. Jeesus teki kaiken rukoillen. Koko Hänen elämänsä oli elävää rukousta; Hän todellakin eli niin kuin opetti. Kun Jeesuskin teki kaiken rukoillen, kuinka paljon enemmän meillä olisi syytä varata aikaa rukoukseen!

Kuuromykän miehen ja Jeesuksen kohtaaminen sisältää harvinaisen kuvauksen näkyvistä eleistä, joita Hän ei ilmeisesti tavallisesti käyttänyt. Ehkä synä oli se, minkä evankelista kertoo: mies tuotiin Jeesuksen luo. Oma-aloitteisesti tulleet olivat jo kuulleet tai saaneet muuten tietää Jeesuksesta, ja tavalla tai toisella heissä oli syntynyt usko siihen, että Jeesus voi auttaa. Jeesuksen käyttämät eleet voidaan kaikki ymmärtää silloin, kun muistamme Hänen aina tähänneen enempiinkin kuin vain sairauden paranemiseen. Jumalallisella vallallaan ja voimallaan Hän olisi toki voinut pelkällä sanalla avata miehen korvat kuulemaan ja kielen puhumaan. Mutta tavoitteena oli enemmän: uskon syntyminen miehen sydämeen. Usko ei siis ollut ulkonaisen paranemisen edellytys, vaan tie pelastukseen ja iankaikkiseen elämään. Kuurolle ei pelkkä sanottu sana mennyt perille, mutta sormet korvissa kertoivat varmasti, mitä Jeesus oli tekemässä. Sylkemistä käytettiin yleisesti viestiittämään pahojen voimien torjumista. Vaikkei Jeesus tietenkään sillä tavoin taistellut pahuutta vastaan, saattoi sylkeminen olla tehokkain tapa kertoa miehelle, mistä oli kysymys. Katse taivaaseen ja huokaus kertoivat varmasti, mistä apu tulee, ja vielä arameankielinen sana, effata, aukene oli helppo lukea jopa huuilta.

Emme tiedä, toteutuiko Jeesuksen parantamisen syvin tarkoitus. Emme tiedä, syntyikö miehen sydämeen pelastava usko Jeesukseen. Sen me tiedämme, että hän sai kuulonsa ja pystyi puhumaan selvästi. Kristillinen kirkko on joka tapauksessa lukenut Jeesuksen antamassa avussa sen varsinaisen tavoitteen toteutumisen. Kun Jeesus parantaa kuulon, tärkeintä on, että silloin saadaan korvat kuunnella ja ottaa vastaan Jumalan sana. Kun Jeesus vapauttaa kielen, tärkeintä on, että suomme avautuu sekä Jumalan ylistykseen että myös Kristuksen todistukseen. Aina ei paras tie todelliseen paranemiseen, pelastavan uskon syntymiseen, olekaan se, että ajallinen vaivamme poistuisi. Olen varma siitä, että usein tilanne on jopa päinvastainen. Jumala käyttää usein sairautta, joka toki sinänsä on syntiinlankeemuksen seurausta, palvelemaan omia tarkoituksiaan. Luther muistuttaa, että samalla tavoin Jumala panee vastustajakseen ilmoittautuneen Saatanankin palvelemaan oman lopullisen tarkoituksensa toteutumista. Siksi on erityisen arveluttavaa kuulla sellaista kristilliseksi väitettyä julistusta, jossa sairauden tai muun heikkouden vallassa oleva ihminen todetaan uskoltaan niin heikoksi, ettei paraneminen siksi onnistu. Valitettavasti tällainen julistus ei ole tässä maailmassa harvinaista. Sairauden tai vamman kanssa eläminen voi parhaimmillaan avata oikean näkökulman koko elämään. Omat voimamme ja mahdollisuutemme eivät riitä edes tähän ajalliseen elämään, saati sitten iankaikkisuuteen. Kun luottamus Jumalan jokapäiväiseen apuun löytyy tässä elämässä, se voi kantaa aina taivaaseen saakka. Tätä sai myös apostoli Paavali, Jumalan valitsema pakanoiden apostoli opetella: "...olen saanut pistävän piikin ruumiiseeni, Saatanan enkelin kurittamaan itseäni, etten ylpistyisi. Olen kolme kertaa pyytänyt Herralta, että pääsisin siitä. Mutta hän on vastannut minulle: 'Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.'" (2.Kor.12:7-9). Tosin emme varmasti tiedä, oliko Paavalin piikki juuri sairaus, mutta joka tapauksessa jotain, mikä on syntiinlankeemuksen seurausta.

Parannetun miehen elämästä ja myöhemmistä vaiheista ei siis tiedetä, mutta jotain kerrottiin heistä, jotka toivat miehen Jeesuksen luo. Päivän evankeliumikatkelman loppu on merkillinen, mutta silti hyvin tärkeä alussa mainitun asioitten varsinaisten merkitysten kannalta. Jeesus ei

todellakaan tehnyt suurta numeroa parantajatoimestaan eikä lähettänyt sanansaattajia edellään lupaamaan sairaiden paranemisia ja muita ihmeitä, kuten nykyään näkee monien hengellisten tilaisuuksien mainonnassa. Auttaessaan miestä Hän otti hänet erilleen väkijoukosta. Parantamisessa käytetyt eleet eivät siis todellakaan olleet tarkoitettuja herättämään huomiota ja nostamaan tapahtumaa keskeiseksi. Vielä varmemmaksi tulemme Jeesuksen asenteesta, kun luemme, että Hän ”kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään”. Vaan miten kävi? ”...mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he levittivät siitä tietoa.”

Tätä kohtaa ei yksinkertaisesti voi lukea sillä tavoin rivien välistä kuin se useimmiten tehtäisiin, jos kysymyksessä olisi kuka tahansa muu kuin Jeesus. Jos hyväntekijänä toiminut ihminen kieltäisi mainostamasta tekemisiään, sekin katsottaisiin hänelle eduksi, mutta saman tien pidettäisiin oikeana ja kohtuullisena kiittolisuuden osoituksena, että tekemisistä silti kerrottaisiin. Sekin hyväksyttäisiin, että hyväntekijä lopulta myhäilisi tyytyväisenä taustalla, vaikkei itse ollut kiitosta pyytäneenkään.

Kun Jeesus kielsi kertomasta, Hän myös tarkoitti sitä, eikä suinkaan tahtonut esitellä vaatimattomuuttaan. On ilmeisen selvää, että toiminta Jeesuksen kieltoa vastaan koitui tappioksi Hänen varsinaiselle tarkoitukselleen ja tavoitteelleen. Ihmisten lausunto kuului sittemmin: ”Hyvin hän on kaiken tehnyt. Kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan.” Kuulostaa hyvältä, mutta onko siinä silti se todistus ja tunnustus, mikä meillä syntisillä ihmisillä tulisi olla Pelastajastamme ja Vapahtajastamme, Jeesuksesta Kristuksesta. Edelleenkin Jeesuksen opetuslapseutta, Hänen ystävyyttään, Hänen seuraamistaan ei mitata sillä, kuinka voimakkaasti ylistämme Häntä suullamme, vaan sillä, että noudatamme Hänen tahtoaan. Jeesus sanoo: ”Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessa, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan.” (Joh.15:10).

Jeesuksen käsky on samalla lupaus ja lahja. Kääntykää ja uskokaa evankeliumi. Olimme sairaita tai terveitä, saamme Jeesukseen uskoen kulkea kotiin taivaaseen!

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury